

BOLSJEVIK:

DISKUSJONSBLAD FOR
RØD UNGDOM

NR 1 JANUAR 1974

REDAKS JONELT.

Det er flere gode innlegg som ikke fikk plass i dette nummeret. Noen av innlegga er en del for korta. Vi beklager.

Så noen råd til de som skriver til oss:

- 1) Hold tidsfristen. (12. i hver måned.) Innlegg som kommer seinere blir ikke tatt inn.
- 2) Undertegn med fylke og dekknavn.
- 3) Skriv hvilket lag du er fra så vi kan kontakte deg om nødvendig.
- 4) Om du skriver langt, bruk mellomoverskrifter, eller del opp innlegget.

5) Fremmedord bør bare brukes når det er høyst nødvendig. Om en bruker et fremmedord skal det helst forklares.

Å bruke fremmedord er å undertrykke folk som ikke har like mye skolegang som en sjøl. Om du ikke sjøl ser hva som er fremmedord, får du la en annen lese gjennom innlegget for deg.

6) Bruk ikke forkortelser, skriv orda helt ut.

7) Skriv korte greie setninger så bladet blir lettlest.

8) Skriv ofte.

MELDING.

I følge statuttene skulle det ordinært ha vært avholdt landsmøte høsten- 73. Dette landsmøtet er utsatt fordi det ble avholdt et ekstraordinært landsmøte vinteren- 73. Endelig tidspunkt for neste landsmøte er ikke fastsatt. Sentralstyret vil komme tilbake til det seinere.

Sentralstyrets arbeidsutvalg.

Det vi trenger er entusiasme parret med ro, intens virksomhet parret med organisert virksomhet.
Mao

INNHOOLD

2	Redaksjonelt, Melding, Innhold.
3	FRA SENTRALSTYRET
4	STUDIESPALTE , ØKONOMI
5	Økonomi er klassekamp.
6	Spørsmål til diskusjon.
7	SKOLESPALTE
8	Gjør NGS til en demokratisk kamporganisasjon. Skulekamp.
9	Synderegister
10	YLI
11	Kritikk.
12	DIVERSE
13	Inn i militæret.
14	Kvinnefrontens landsmøte. Uredd.
15	Beretning? Vietnam. Vidaråsen.
16	Hvordan få opp gløden i laget?
	Fortsettelse, Vedtak om stoff.

Forsida er et Albansk jenteporrett

FRA SENTRALSTYRET

Oppsummering av
Rød Ungdoms utvikling i høst
og litt om
oppgaver for arbeidet neste halvår.

Sentralstyret har nylig vært samla til plenumsmøte. Ved sia av å diskutere studentforbundet (se forrige Bolsjevik), foretok møtet en grundig oppsummering av Rød Ungdoms utvikling i høst, og stilte ut fra det oppgaver for arbeidet neste halvår. Vi skal her kort referere noen av de viktigste sakene som blei tatt opp.

Positiv utvikling.

Rød Ungdom har utvikla seg positivt i høst. Den kampen Sentralstyret starta i sommer for å styrke organisasjonens slagkraft og samtidig utvikla nye arbeidsformer som f.eks. rødt miljø, har begynt å bære frukter. Konkret har det vist seg i kampen mot Bangladesh-aksjonen (NGS's operasjon dagsverk), i kampen mot 30-timers-uka og i kampen for et sted å være. Nær sagt alle steder der det har vært skikkelig interessekamp, har våre lag å medlemmer stått i spissen. Salget av Røde Garde er forbedra, og økonomien bedrer seg. I noen distrikter har vi hatt kraftig framgang i medlemstall og antall lag. Framgangene skyldes blandt annet at medlemmene har fått bedre forståelse for at vi skal være en kamporganisasjon, og at Sentralstyret og andre ledende organer har konsentrert seg mer på å utvikle politikk for massekampen. Samtidig må vi innse at vi ennå er kommet kort; vi markerer oss ennå for dårlig utad blandt massene. I noen kampsituasjoner har Sentralstyret reagert for seint, som f.eks. Operasjon Dagsverk og i dagene før 1. november-aksjonen på gymnasene. Og lag og styre viser for lite sjølstendighet og initiativ i massearbeidet. Viss vi ikke får vår riktige politikk ut til massene, er det ingenting verd.

Høyre og "venstre"-avik.

Det eksisterer både høyre og "venstre" opportuniste i organisasjonen. Felles for dem er at de gir borgerlige og opportunistiske organisasjoner muligheter til å lede ungdommen på villspor, enten fordi vi ikke står fram med en sjølstendig kommunistisk politikk, eller fordi politikken ligger "mange hestehoder" foran massene. Både i diskusjonene om Operasjon Dagsverk og om vår stilling til Camara-aksjonen, har det dukket opp klare høyretendenser. De gikk i korthet ut på at vi skulle bøye av for SFU's, AUF's og andres opportuniste, og ikke våge "gå mot strømmen". Utviklinga i den sentrale Camara-komiteen viser klart hva et sånt knefall ville betydd. (det kunne ført til at det ikke hadde blitt demonstrasjoner mot fredsprisen i Oslo 10. desember.) I diskusjonene om Rød Ungdoms utvikling dukker det av og til ideer om at vi må oppgi omdanninga og gå tilbake til SUF(m-l)s arbeidsformer. Denne faneflukten er uttrykk for en "venstre"-innstilling av gammel sekterisk type. I kampen for å utvikle Rød Ungdom må vi bli mer årvåkne både mot høyre- og "venstre"-tendensene. Vi må stadig passe på at oppgjør med en type feil ikke fører til "overslag" til den motsatte ytterlighet.

Demokratisk sentralisme.

Mange av medlemmene har aldri diskutert grundig hvordan vi skal anvende den demokratiske sentralismen. Det er en av grunnene til at ultrademokratiske avvik har fått utvikle seg i organisasjonen. Avviket har særlig fått uttrykk i et feilaktig syn på Sentralstyrets oppgave. Sentralstyret er valgt av Landsmøtet, og er pålagt å lede medlemmene og organisasjonen i perioden til neste landsmøte. Ideer som at sentralstyret skal ikke bestemme noe på egen hånd, "alle må være enige i", "Sentralstyret må ikke blande seg inn i diskusjonene" strir mot hele den demokratiske sentralismen. Blei de satt ut i live, ville hele organisasjonens kampevne. Sånne ideer har dukket opp i diskusjonene om Camara, Operasjon Dagsverk og studentforbundet. Vi trenger en brei

medlemsdiskusjon som kan klarlegge hva demokratisk sentralisme innebærer. Også i lagas daglige arbeid fins det ultrademokrati. F.eks. at styrene ikke forbereder møtene grundig, at alle småsaker skal tas opp på lagsmøtene, og at møtene fatter klare vedtak om hva medlemmene skal gjøre.

Laga plikter.

Møtet diskutere hva som må være minstekrav for alle lag i Rød Ungdom. Sentralstyret vedtok følgende 4 oppgaver, som må gjennomføres av alle:

1. Betale inn kontingenten i rett tid.
2. Spre Rød Ungdoms propaganda, spesielt Røde Garde.
3. Gjennomføre de møtene Sentralstyret vedtar skal avholdes av alle lag.
4. Avholde et rødt arrangement minst hver 6. uke."

Det siste punktet betyr ikke nødvendigvis en stor rød fest, men eller annen slags sammenkomst eller møte der andre enn medlemmer trekkes med. Alle lag må slåss for å innfri dette minstekravet så raskt som mulig.

Interessekampen.

I de nærmeste månedene må vi legge hovedvekt på å styrke arbeidet på gymnaser og yrkesskoler, og jobbe fram mot landsmøte i NGS og YLI. Sentralstyret slo fast at det er vårt mål å få valgt flest mulig delegater til NGS's og YLI's landsmøter, for å sikre en riktig utvikling i disse masseorganisasjonene. Mao's parole "Tjen Folket" betyr ikke minst at vi må stille oss i spissen for massenes daglige kamp gjennom å påta oss tillitsverv i masseorganisasjonene.

Sentralstyret påla Politisk Komite å legge en plan med målsetninger for Rød Ungdoms arbeid 1.halvår -74. Vi kommer tilbake til den i neste nummer.

Sentralstyrets arbeidsutvalg.

Vedtak om stoff

Som en følge av kommunistenes syn på rusgifter, krever Rød Ungdom av sine medlemmer at de forplikter seg til ikke å bruke narkotiske stoffer (hasj osv). Dette skal gjøres kjent for nye medlemmer før medlemsopptak. Dersom et medlem bryter dette vedtaket, skal laget som regel først forsøke å overbevise kameraten om at hun/han øyeblikkelig må slutte med narkotika. Medlemmer som har tillitsverv, skal umiddelbart suspenderes fra disse. Dersom dette ikke fører fram, skal kameraten utelukkes fra medlemsskap (suspension eller eksklusjon).

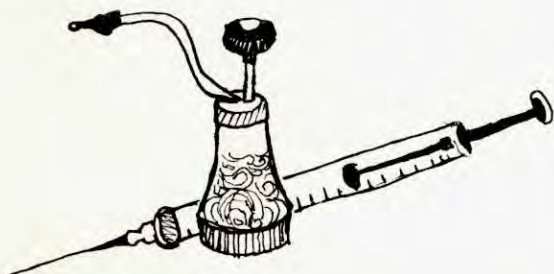

Vedtaket om totalavhold fra stoffer er ikke nytt. Det finnes allerede i Rød Ungdoms vedtekter. Men vedtektene har en stund vært vanskelig tilgjengelig, og en del medlemmer kjenner dem dårlig. Under omdanninga har det dessuten vært en del diskusjon på om vi burde "moderere" vår holdning. Derfor fant Politisk komite det nødvendig å ta opp saka på nytt. I diskusjonene før komiteens enstemmige vedtak blei det bl.a. lagt vekt på disse argumentene:

Vår linje i ungdomsmassene er å propagandere for fullstendig avhold fra stoffer. Denne politikken ville bli alvorlig undergravd dersom vi ikke stilte krav om avhold til våre egne medlemmer. Medlemmene i det kommunistiske ungdomsforbundet må være forbilder for massene i å avise borgerskapets framstøt for å passivisere ungdommen gjennom stoffspredning. Å tilstien "godta" at enkelt medlemmer bruker stoffer, ville være en fare for spredning av stoff innafor organisasjonens rekke. Uten et klart vedtak mot stoffer, gir vi klassestaten større muligheter for politiprovoaksjoner og rassiaer. Det har skjedd i andre kapitalistiske land.

Vi oppfordrer medlemmer ~~av~~ lag til å følge opp vedtaket med diskusjoner om hvordan kampen mot stoffer skal føres i ungdomsmassene, og hvilke holdning Rød Ungdom skal ta til alkohol.

AU.

STUDIE- SPALTE

LAGSMØTE OM ØKONOMIEN!

Alle lag skal avholde et lagsmøte om økonomien innen 20. januar. Studieartikler til diskusjonen finnes her.

ERFARINGER FRA KINA UNDER DEN REVOLUSJONÆRE KRIGEN.

I 1933 mens kineserne sto midt oppe i den revolusjonære krigen, holdt formann Mao en tale om nødvendigheten av å legge vekt på økonomisk arbeid. Her gikk han skarpt i rette med dem som mente det at når krigen var partiets hovedoppgave, var det mulig å avse tid til økonomisk oppbygning. Han påviste klart at uten å bygge ut det økonomiske grunnlaget, er det umulig å vinne seier i de politiske kampene som idette tilfellet var den revolusjonære krigen.

Men den viktigste motsigelsen var slett ikke om politikken hadde sammenheng med økonomien og var avhengig av den. Det må alle ærlige revolusjonære være enige i. Problemet var hvilken konkret prioritering det økonomiske arbeidet skulle få i ei tid med omfattende politiske kamper. Noen mente at på grunn av alle de viktige kampene, måtte det økonomiske arbeidet nedprioriteres til det blei roligere tider. Mot disse hevda Mao:

"Opptappinga av den revolusjonære krigen gjør det makt-påliggende for oss å mobilisere

KOMMUNISTISK ØKONOMI

massene til en umiddelbar kampanje på den økonomiske fronten og påta oss alle mulige og nødvendige tiltak for økonomisk oppbygging."

SITUASJONEN I NORGE I DAG.

Hvordan er så situasjonen for det kommunistiske ungdomsforbundet vårt? Kan Rød Ungdom bruke kinesiske erfaringer? Vi står så visst ikke oppe i noen revolusjonær krig. Likevel har situasjonen vår mange likhetspunkter med den kineserne var i:

Blant ungdommen er det allerede i dag omfattende politiske kamper. Alt tyder på at vi bare eri begynnelsen av en periode der ungdommen på stadig flere felter vil kaste seg inn i kampen mot monopolkapitalen og staten. Kampen for steder å være og andre fritidssaker reises på stadig flere plasser. Gymnas-kampen har nå fått fiendene våre til å bli alvorlig redde for å miste grepet om skolene. Et kommende oppsving i kampen åpner store muligheter for Rød Ungdom. Gjennom å styrke vår kampevne kraftig, vil ungdommen få den ledelsen som kan lede kampene fram til seier og store ungdomsmasser vil bli vunnet for revolusjonen.

UMIDDELBAR OG KRAFTIG OPPRIORITERING AV ØKO- NOMIEN MÅ TIL.

Men vilje til kamp er ikke nok. Kampene må sikkres et økonom-

isk grunnlag. Vårt nåværende økonomiske nivå er ikke tilstrøkkelige til å møte de krav som utviklinga av kampen stiller oss.

For å sikre oss mot at skolekampen skal avspores av opportunister og frekke utspill fra departementet, må vi sikre oss at vår riktige linje kommer fram. Sentrale organer må intensivere reisinga si til alle kanter av landet for at vi skal kunne stå enhetlig, konsolidert og slagkraftig utad. Samtidig vil kampen kreve styrking av propagandaen vår. Vi vil få bruk for å trykke opp flere landsomfattende løpeseddeler hvis det utvikler seg langvarige konflikter. Fritidskampene vil kreve at hefter, oppsummeringer og erfaringer blir spredd i masseopplag. Plakater og andre propaganda-midler koster også penger. Vi vil bli nødt til å holde distriktskonferanser og landskonferanser oftere, samtidig som andre sider av vårt indre liv må styrkes. Kamerater, disse eksemplene er henta fra umiddelbart forestående behov i ungdommens kamp. De viser oss at vi må styrke økonomien for å møte de krav klassekampen stiller oss. Hvis de nærmeste oppgavene skal bli begynnelsen til et virkelig oppsving i kampen, kan vi bare ha et svar på spørsmålet om prioriteringa av økonomien:

Kinesernes erfaringer gjelder også for oss. Utviklinga og intensiv

-eringa av de politiske kampene blant ungdommen, gjør det absolutt nødvendig for oss å oppprioritere det økonomiske arbeidet kraftig. Hvis vi ikke umiddelbart gjennomfører ei slik oppprioritering, vil vi etter ei tid stå ute av stand til å møte de krav kampen stiller til en revolusjonær ledelse.

BEKJEMP REVISJONISMEN I ØKONOMIARBEIDET !

En oppprioritering av økonomiarbeidet betyr ikke bare at vi prøver å skaffe mere penger. Vi må kvitte oss med de politiske feila vi har på området. Gjør vi ikke det, vil kampanjen vi har satt i gang bare bli et kort blaff.

En del grove feil som går igjen i økonomiarbeidet er:

- medlemmene og laga somler med å betale/betaler ikke kontigent.
- medlemmer betaler ikke for bladene de selger, laga betaler ikke det materiellet de får.
- det gis lite gaver
- utgifter betales av enkeltpersoner og ikke av laget som et kollektiv.

Dette er ikke tilfeldige feil, men utslag av revisjonistiske tendenser. Hva betyr det? En undrar seg ansvaret for organisasjonens økonomi, og velter byrdene over på andre eller kjøper Rød Ungdom i grøfta. Bladene koster penger å trykke, reiser for sentralstyret koster osv. Når ikke et lag betaler det de skal, betyr det svekkelse av Rød Ungdom. Det betyr også at en undervurderer fienden. Monopolkapitalens diktatur faller ikke av seg sjøl, og det trengs store midler for å organisere kampen. Vi må holde fast på at det er oss sjøl som må skaffe disse midlene, og aldri gjøre oss

avhengig av penger fra stat og kommune.

Vi må se at et dårlig økonomisk arbeid er et utslag av politiske feil, og ikke "ulykker" eller forglemmelser. Som i alle andre spørsmål står det to politiske linjer opp mot hverandre. På den ene sida en kommunistisk sterk økonomi der:

- vi stoler på egne krefter
- det er et kollektivt ansvar for økonomien, og alle yter innsats etter evne.
- en er punktlig med å betale kontigent, materiell osv.

På den andre sida en revisjonistisk økonomipolitikk der:

- en stoler på stat og kommune for å få penger
- en dytter ansvaret over på andre, og lar noen få bære byrdene,
- en ikke betaler kontigent og materiell eller somler med å betale det.

Til vidre studier: økonomiheftet utgitt på Oktober.

ØKONOMI ER KLASSEKAMP

ØKONOMI ER KLASSEKAMP! GJØR ØKONOMIKAMPANJEN SLAGKRAFTIG!

Nå i disse dager (dvs Januar) går startskuddet for en landsomfattende økonomikampanje i Rød Ungdom. Denne kampanjen er et uttrykk for den oppprioriteringa av økonomien som utviklingen av de politiske tvinger oss til å gjøre. Det sentrale punkt i kampanjen er 75 000,- til Rød Ungdoms kampfund innen 1/5. Denne innsamlinga kommer til å bli kjørt ut offentlig, og det viktigste våpenet vi har til å nå målet er å mobilisere medlemsmassene til å gi en dag til RØD UNGDOM.

Tallet 75.000,- er fastsatt sentralt utifra en vurdering av behovet for penger og mulighetene til å få dem inn. Målet er dristig - det er ingen tvil om det, men det er helt klart at hvis vi klarer å mobilisere hele organisasjonen skal vi kunne nå det. Men vi vil aldri kunne klare å mobilisere hele Rød Ungdom og fylle de krav økonomien stiller til oss hvis vi ikke blir bevisste at styrkinga av økonomien er en kampoppgave! Nettopp derfor har vi valgt metoden med en offentlig kampanje med dristig mål som skal nås innenfor en relativt stram tidsfrist. Når vi setter en så dristig målsetting og propaganderer den

offentlig, blir vi på sett og vis tvunget til å ta økonomien alvorlig og sette kreftene inn på og nå målet. Rett nok er vi vanlige ungdommer og mange av oss har dårlig råd, men samtidig er vi revolusjonære og villige til å jobbe for saka vår. Derfor er vi i stand til å nå mål som ingen annen ungdomsorganisasjon vil kunne drømme om.

EN DAGSLØNN TIL RØD UNGDOM

Vi tror det ligger mer penger gjemt i medlemmenes arbeidskraft enn i lommene. Denne metoden knytter også økonomikampanjen nøye sammen med vår aktivitet og de politiske kampene vi står

oppe i. En s nn "Gi en dag-aksjon" må laga organisere lokalt. Det bør gjøres på den måten at de som jobber til vanlig gir ei dagslønn, mens de som går på skole kan bruke en lørdag eller en fri-dag til å jobbe og gi lønna i sin helhet til Kampfondet. Hvis laget har mulighet til det bør det arrangeres en felles arbeidsdag for hele laget. Styret i laget må i god tid sikre for at det skaffes jobber til laget.

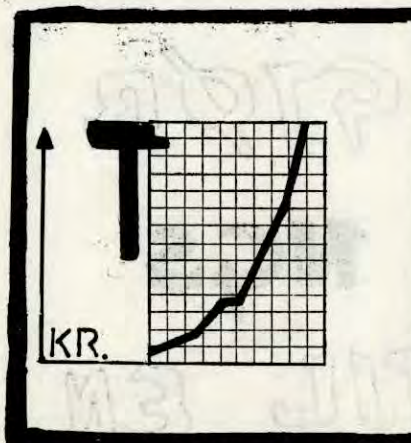
Fra de laga som alt har prøvd "Gi en dag-aksjon" har vi fått en del erfaringer fra hva som er problemene med å gjøre innsamlingen vellykka. Den største faren har vært baktunghet og tendenser til å se på innsamlingsaksjonen som ei formell oppgave. Mot dette må vi bare stille prinsippet om å kjøre offensivt og raskt ut å forene hele laget og gjerne progressive venner i å gjøre innsamlinga til en kampoppgave. Dette gjør laga gjennom å gå grundig gjennom januardiskusjonen om økonomien, sette dristige målsettinger som bør spesifiseres til hvert enkelt medlem og samle inn pengene innafor korte tidsfrister som dere setter sjøl. Det er viktig at kampanjen kommer i sig tidlig, og at at det kommer mange innbetalinger på kampfondet allerede i januar/februar. Det trengs penger f r landsmøtene i NGS og YLI, dessuten er det viktig at målsettingene blir fulgt opp raskt når et vedtak er fatta. Innsamla penger sendes pr. psotgiro til R d Ungdoms kampfond, ikke hold på pengene for å få store beløp, send sjøl bare  konomiansvarlig f r geie på summen. Det er bedre at vi får tusen kroner tilsammen i småbeløp etterhvert enn tusen kroner i et beløp like før fristen for innsamlinga går ut. Det trenger ikke stå navn på avsender, men vi vil gjerne vite hvilket sted pengene kommer fra.

Enkelte lag vil ha vanskeligheter for å skaffe seg en jobb fordi monopolkapitalens herjinger har skapt arbeidsløshet på disse stedene som rammer ungdommen hardt. Da må de

ta andre metoder i bruk. Flere lag har allerede arrangert dansetilstelninger hvor inntektene var det viktigste, det betyr ikke at en skal unnl te å ha med politikken. I Oslo arrangerte loppemarked som brakte inn et bra resultat. Utlodninger og auksjoner har vært prøvd mange steder. Universitetet i Oslo lodda ut "valgfl sk" under valgkampen. Med litt fantasi kan disse metodene gi bra resultat.

STYRK SJ LBERGINGS-EVNEN TIL R D UNGDOM.

Kontigenten er vår viktigste inntekt og skal dekke alle driftsutgifter. Men i en kommunistisk masseorganisasjon som R d Ungdom utvikler seg til settes det ikke

samme krav til medlemmene som til partimedlemmer. Dette må vi også ta hensyn til når det gjelder kontigenten. Vi ønsker ikke at en høy kontigent skal være et hinder for ungdom i å bli medlem av R d Ungdom. Vi tror de satser som vi har i dag ikke kan være så mye høyere for de fleste, samtidig dekker ikke kontigenten i dag alle de utgiftene som vi har.

Frivillige gaver er løsningen, men den er ikke god fordi den sikrer oss ikke en fast inntekt som vi kan regne med når vi budsjetterer. Derfor fremmer vi forslag om at alle medlemmene gir en dagslønn i året til Sentralstyret og at den legges til sommerjobbinga. Blir dette et fast prinsipp vil det styrke vår sj lbergings vne veldig og garanterer en fast inntekt som kan brukes i klassekampen.

SPØRSMÅL TIL DISKUSJON:

1. Hva er et revisjonistisk og hva er et kommunistisk  konomiarbeid? Hvordan har praksisen til laget og de enkelte medlemmene v rt? Hvordan kan økonomikampanjen som nå settes i gang tjene den politiske kampen?

2. Hvordan skal laget skaffe mye penger til kampfondet? Diskuter metoder og målsettinger.

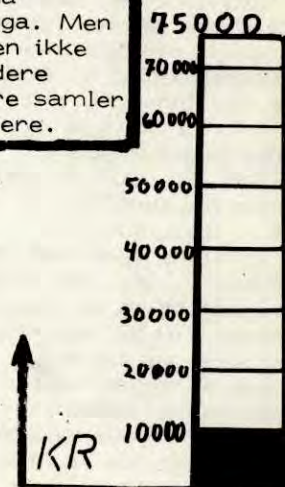
Gi en dag-aksjoner må være et fast prinsipp i v r  konomi. Diskuter og planlegg det spesielt.

3. Fastsett kontigentsatsen til hver enkelt i laget. Mener noen at kontigenten er for lav eller for høy? (Kontigent pr. kvartal til sentralstyret er 5 kroner for de som ikke har råd til mer, 10 kr. for resten. I tillegg kommer kontigenten til distriktsstyret på 6-7 kr. I tillegg har AU vedtatt en kontigentsats på 25 kr som vi oppfordrer alle som kan til å betale.

75.000 F R 1.MAI!

Ei forel ppig målsetting for innsamlinga til kampfondet i forbindelse med økonomikampanjen i januar og februar. Laget må sette seg målsetting for hvor mye det skal klare å skaffe.

Det har kommet inn noe penger, men det er bare fra noen få lag. Dersom alle gir skikkelige bidrag, skal vi nå målsettinga. Men vi når den ikke dersom dere tror andre samler inn for dere.

Kommet inn 10/12:

SKOLE- SPALTE

I høst har det utviklet seg en klar kamp mellom to linjer i gymnaskampen.

En forsonings og forhandlingslinje uttrykt ved SFU-ledelsens politikk: avblåsing av streiken vakling overfor statens lurerier og direkte streikebryteri. Dette er ikke forvirrete enkeltstandpunkter, men ei linje som de t.o.m. forsvarer. Denne linja innser heller ikke nødvendigheten av hard og langvarig kamp. (Ingen nye paroler for kamp nå etter stortingsbehandlingen) Streiker og aksjoner er til for å gi NGS-ledelsen et godt kort på handa i forhandlingene med Kirke- og undervisningsdepartementet- og kan derfor skrus av og på ettersom det passer. Konsekvenser er ei under-vurdering av massenes kamp og en "topplaus" tenking. (SV på stortinget og NGS-ledelsen fikser opp) Disse samme folkene er også i praksis imot demokratisering av NGS. I år har ingenting blitt gjort for å utbygge og hjelpe basisgruppene. SV-folk har hatt en høv-erende holdning til

En konsekvent kamplinje som sier at å knekke f. eks. 30 timers uka er et hardt og langvarig prosjekt. Vi led nederlag 30 timers-uka ble ikke stansa- av to grunner: Staten og kapitalismen er en hard fiende og elevbevegelsen er ennå i startgropa. La oss ikke ha illusjoner om at bare vi

GTØR
NGS
TIL EN
DEM-
OKRATISK
KAMPOR-
GAN-
ISASJON

krever noe så gir KUD oss det. Men stor skyld i nederlaget har også NGS-ledelsens feilaktige politikk. Denne politikk kan vi lære mye av. SFU kjører på at Rød Ungdom splitter NGS (Operasjon Dagsverk og under streikene) Siste nr. av Elev-70 har 2 krasse angrep på vår politikk uten at vi har fått svare. Ikke ett eneste av kritikkbrevene fra skolene er tatt inn. Dette (i tillegg til at "man" i år vil være skeptiske til å velge inn Rød Ungdommere i SU) kan tyde på at ytterste høyre vil forsøke å isolere de progressive og ytterligere styrke sin stilling.

Vårt svar er:

1. Konsekvent kamp mot forsoningslinja. -for en demokratisk kamporganisasjon. Spre vår politikk i kamp mot opportunisten fra første skoledag, i skolepolitisk uke. Rød Ungdom skal gå i spissen for å utarbeide en plattform for kamplinja og kritikken av SFU. Få den vedtatt i basisgrupper og på allmannamøter.

"2. Få valgt flest mulig kommunister til landsmøtet. En ærlig, men uerfaren masse kan lett bli forvirra og stemme gæærent. SFU'ere vil som regel være lojale mot ledelsen når det kommer til stykket Vi må stille på et pro-

→
FORTS...

gram- en politikk og tvinge andre til det samme. Unngå trynevalg.

3. Diskusjoner, propaganda og forhandlinger

for å vinne stadig flere over til oss og klare opp i lagets tvil. Så snart sakene er diskutert i laget så få med sympatisører og andre progressive i en rød fraksjon e.l.

Vi trenger en demokratisk kamporganisasjon skal vi oppnå seier. At NGS blir en kamporganisasjon betyr at den har en konsekvent politikk mot staten, at den fullt ut stoler på elevene og evner å gå i spissen med nye initiativer. At NGS blir demokratisk betyr at elevene på skolene får styring, bl.a. ved:

- Elevråd som tjener elevene og trosser reglement.
- Utbygging av Basisgrupper og systematisk hjelp til dem.
- Nominering til Sentralutvalget foregår på skolene ut fra personers innsats i interessekampen og ikke ut fra SFU, s kartotek.

Rød Ungdoms oppgave er å sørge for at kamplinja seirer i NGS. Hvilken taktikk skal vi følge da?

Mao har oppsumert erfaringene fra kinsernes taktikk for å styrke enhetsfronten:

1. Styrke de progressive kreftene
2. Vinne mellomlaget til seg
3. Besluttsomt bekjempe frontens ytterste høyre fløy. Han sier videre at betingelser for å vinne mellomlaget er a) at de progressive styrkes b) at vi tar hensyn til deres interesser c) at vi er besluttsomme i vår kamp mot høyrekreftene.

Vinner vi ikke mellomlaget vil de vakle og t.o.m. gå over til høyre i fronten. Ytterste høyre fløy ønsker å få med seg mellomlaget til isolere og kaste ut de progressive. Vi vil også understreke følgende i attikkelsen: Rød Ungdoms medlemmer på gymnasa:
- Studer de 2 linjene i elevkampen.
- Lag en konkret plan for arbeidet fram til landsmøtet.
- Kast dere inn i kampen mot opportunismen og reaksjonen.

Inovember gjekk storparten av gymnasiastane til streik og demonstrasjonar mot 30-timars-veka, og for drøftingar om timeendring i gymnaset på eit fritt grunnlag. (d.v.s. at vi ikkje vill akseptera ei pakkelføysing frå KUD.)

Trass i massemobiliseringa mot 30-t.-veka er dette alternativet enno ikkje trukke attende: det er framleis fare for et den vil bli innført!

Kvifor lei vi nederlag? Det kan vera fleire årsaker til det. 1) Pga. SU sitt vedtak om å avblåsa streiken 1. november stod ikkje alle gymnasiastane samla, sjø om dei som streika 20. november i røynda streika på same grunnlaget som dei som streika 1. november. 2.) Elevane stod ikkje samla bak eit felles alternativ, vi har ikkje klare førestellingar om kva for alternativ

måtar. Eg skal presisera nokre få.a.) La streiken gå over fleire dagar om naudsynt veker. (spørsmålet er om den norske elevrørsla er bevisst nok til å ta det skrittet) b) Vi må gjera vår kamp betre kjend blant andre folk, og, om mulig, arbeide for å få støtte frå ulike organisasjonar, einskildpersonar, fagforeiningar etc.etc c) Vi må i sterkare grad prøva å laga røyndom av parola "Einskap lærar- elev" (Det tyder ikkje at vi skal gi opp kampen dersom vi ikkje får med oss lærarane)

Dette var nokre få idear, lista kan og må utfyllas. Dette er ein diskusjon som må førast på kvar skule. Diskusjonane må munne ut i praksis, og praksisen må føra til siger.!!

Ei anna viktig sak i tida framover er kampen mot llov om nytt gymnas. Det ser ut til at det er departementet spm stort sett vil måtta bestemma

vi ynskjer. 3.) Aksjonsformamed streik, demonstrasjonstog, evt. stands osv.osv.osv., som aldri har gått over meir enn ein dag, er forelda. Dette er kanskje den viktigaste årsaka tiå at vi ikkje fekk gjennom våre krav. Streikevåpenet er ikkje forelda, men måten vi bruker det på, måten vi aksjonerar på må takast opp til vurdering.

Når vi elevar streikar ein dag rammar vi ingen økonomisk, på same måte som streikande arbeidararr, men politisk. (og det er viktig nok) Bjartmar er redd for "uro" i skulen. Denne uroa skaper ikkje økonomiske problem for KUD og co., sjølv om vi streikar 1 dag, men den skapar eit politisk press som vi i sterkare dag må utnytta. Dette kan gjerast på fleire

vår strategi mot den. Lova er ikkje vedteken, men vi ser i dag at dep: prøver å snikinnføre lova ved å vedta og prøva og innføre saker som til dømes 5dagars skuleveke (30t-veke) Vår strategi må hiele tida bli å slå attende slike elevfiendtlige tiltak (30t-veke, samarbeidsutval, karaktersystemet, fagplanane osv. osv.), samtidig som at vi ikkje gløymer at desse er ledd i innføringa av gymnaslova, og samtidig som vi gjer det vi kan for å hindra den i å verta vedteken i Stortinget.

Håpar dette kan verke til å starta breie diskusjonar rundt om på skulane, og ikkje minst, her i Bolsjevik.

Per, gymnasiast,
Sogn og Fjordane.

SFU i NGS:

SYNDE- REGISTER

Landsmøtet i NGS ifjor la grunnlaget for en bra plattform for viktige kampsaker og for utbygging av NGS. Utenom dette tilranet SFU seg en meget sterk posisjon innafor det nye sentralutvalget, - delvis ved å kontrollere valgkomiteen, delvis ved "hestehandel" med UH. (Mens en er medlem av RU, er 4-5 medlem av SFU, og 2-3 er meget nære sympatisører av SFU).

Hvilken rolle har så SFU spilt innafor NGS? Jeg skal konsentrere meg om to saker, Operasjon Dagsverk og kampen mot 30 t. uke. På disse områdene har SFU åpent satt hensynet til NGS' alminnelige respekt og autoritet, som en organisasjon SFU kontrollerer, over hensynet til elevbevegelsen og til plikten som anti-imperialister.

1) OD. Da RU la fram sitt syn på OD på et seminar for OD-ledere 8-9 sept. på Østlandet, sto SFU på ingen måte tilbake for UH når det gjaldt å hevde at alle anti-imperialister var bundet av NGS' vedtak på OD-ansvarlighet overfor NGS' landsprogram til å delta i et reaksjonsart prosjekt. SFU'erne godkjente også ledern i hovedbrosjyra til OD som i helhet rettet seg mot RU på en grov og ond sinnet måte.

2) 30 t. uka. Her er noen eksempler på vakling og "Aspengren" politikk:

26 oktober: NGS rekker å sende ut skriv til ca. halvparten av skolene om at skolene skal streike uansett mulige utspill fra

Bjartmar Gjerde. Muligheten for at 30 t. uka kan bli valgfri står til og med nevnt.

27. Bjartmar Gjerde kommer med sitt taktiske utspill. 29. SU vedtar enstemmig å avblåse streiken.

Men bak vaklinga skjuler det seg forskjellige begrunnelser SFU ere legger bl.a stor vekt på hensynet til opinionen. Ulik tolking av vedtaket vi ser seg samme kveld, da sympatisører av SFU bruker vedtaket til å kjøre ut mot skoler som likevel streiker. Dette blir seinere 10/11 av SU's linje.

30. Det blir klart at stadig fler skoler kommer til å streike. Endel i SU sender støtte-telegram til Bergen, men trekker siden støtten tilbake. 31. På SU møte vedtaes mot RU stemme at NGS skal "over tale" de streikende skolene til å følge NGS' nye linje. Ønskemålet er, som en av SFU folk sa: "Ingen burde ha streiket fra 1 nov, alle skulle ha streiket når NGS sa, ingen når NGS ombestemte seg, slik kunne en gjøre inntrykk på KUD. En annen opplyste at han heldigvis hadde klart å stoppe streiken i Møre og Romsdal.

1 Nov. Streik på 30-40 Skoler. Endel i SU reiste rundt på skolene for å "forklare" hvorfor NGS ikke var for streik. På streikemøte i Oslo sier ledende SFU'ere at vi virkelig har oppnådd en seier, og kjører ut mot streiken på tross av hard kritikk fra de Streikende skolene.

Arbeidet med ny streik begynner, nye vakling med fagplaner og utsettelse

2. SU møte siden i november. Etter mye kamp vedtaes streik dato 20/11, men dette skulle

Som dere kanskje ser er ikke dette synderegisteret komplett. Kan hende vi kan komme tilbake med mer i neste nummer.
red.

NGS-Norges gymnasiastsamband
SU - NGS sentralutvalg
OD - Operasjon dagsverk
KUD-Kirke og undervisningsdepartementet

hemmeligholdes for departementet og dermed for elevene. Videre ble det laget en oppsummering av det som tidligere hadde skjedd. I denne kom ikke RU's dissens fram, og RU medlemmet stemte derfor mot. Dette ble ikke vedlagt arket og er til dags dato ikke tatt med i protokollen. Som om ikke dette var nok, ble også RU representanten nekta å reise til fylket hun har ansvaret for, på et byrå å

kratisk grunnlag. Først en dag før avreise skulle foregå, ble det angret fordi "RU medlemmet tok det så personlig"

Endel SFU ere og UH-typen nekta RU medlemmet å dra på allmannamøtet, og sendte istedet UH-typen

Folk ringte fra distriktet men fikk ikke beskjed.

ARBEIDET I YLI MÅ STYRKES

(YLI: Interesseorganisasjonen for yrkesskoleelever og lær-
lærer.)

MLernes jobbing innafor YLI har så lenge organ-
isasjonen har eksistert
vært for dårlig.
Dette tildels fordi ~~vi~~ vi
ikke har hatt særlig
mange folk på yrkesskolene
og blant lærlingene, men
den viktigste grunnen er
at ikke har blitt prioritert.
Av den grunn har ml-
bevegelsen heller ikke
hatt noen skikkelig linje
på disse spørsmålene.

Arbeidet innafor YLI
er viktig. Yrkesskole-
elevenes og lærlingene er
de folka som vil utgjøre
en stor del av arbeider-
klassen i framtida.
Yrkesskoleelvene går
rett ut i industri og
annet arbeid rett etter
skolen og lærlingene
står allerede i prod-
uksjonen. Lær-
lingene er den gruppe
utdanningssøkende som
jobber under de hardeste
og mest direkte ut-
byttingsforholda.
Et skikkelig arbeid blant
vil ha stor betydning
for den framtidige
kampen innafor fag-
bevegelsen.

Hvor står så arbeid-
et innafor YLI i dag?
Organisasjonen er ennå
svak. Medlems-
skapet i YLI er i hoved-
sak basert på kollektivt
medlemsskap gjennom
elevrådene på yrkes-
skolene. Lærlingene
har individuelt medlems-
skap. Denne ordninga
gjør at vi ikke er sikra
å ha et aktivt grunnplan.
Er et elevrådsstyre
slapt, kan det alene
hindre YLI-aktiviteten på
skolen. Informasjonen
om YLI har vært dårlig
og med den gjennom-
trekken yrkesskolene
har av elever er det på
langt nær alle som veit hva
YLI er. Denne ordninga gjør
det også vanskelig å få kon-
takt med folk som er
villige til å jobbe.

I løpet av det siste året
har det allikevel vært
utvikling. YLI gjennom-
førte en aksjonsdag i
november under parolen:
MOT MOMS, FOR HØY BLER,
FOR ØKTE STIPEND.
Aksjonen fikk mange steder
bra oppslutning. Det viste
seg at der det fantes aktive
arbeidsvillige folk, der
skjedde det også store
ting. Mange yrkes-
skoleelever lærte en del
av dette, og aksjonen
betydde i alle fall en
høyning av nivået til folk
rundt omkring.

Organisatorisk er også situ-
asjonen bedre. Det er danna
distriktsutvalg i 13 fylker
og bygginga av YLI-grupper
på skolene og arbeids-
plasser hvor det er læringer
går også framover.

Hvordan står ml-erne innafor YLI?

Den politiske kampen inn-
afor YLI befinner seg ennå
på et lavt plan. Kampen
mellom ml-erne og opp-
ortunistgrupper (SFU,
KU) er ikke på noen måtv
lik den som f.eks. på-
går i NGS. Det er en del
aktive ml-erne i YLI,
både i sentralstyret og
blant formennene i
distriktsutvalgene, og av
politiske grupper er det
foreløpig ml-erne som er
sterkest.

KU gjør sine forsøk. De
har folk i sentralstyret
og prøver så godt de kan
å få flere av sine kontakter
med i arbeidet, men av den
grunn at de er så små og
har så få folk er det ikke
noen fare for at de skal
kunne "overta" YLI.

SFU har nesten ikke
markert seg, men har
i den siste tida sagt
at de vil bruke mye
krefter på YLI.

SFU føler seg sikre på
NGS- YLI blir da deres neste.
Kampen er ikke skjerpa, og det
ønsker vi heller ikke at den
skal bli. Men vi kan og må
regne med at de rolige
tidene vi har nå vil forandre
seg. Derfor er det uhyre
viktig at vi nå ikke mister det
grepet vi har, men jobber

hardt med å styrke det! Vi
ønsker ikke at det samme som
har skjedd med NGS skal skje
med YLI.

Følgen av dette må bli at alle
som går på yrkesskoler eller
er læringer setter i gang å
jobber. Måten vår å styrke
YLI på og holde på den ledel-
sen ml-erne har er ikke å kup-
pe oss inn. Måten er å ta del
i og lede interessekampen
rundt om på skoler og arbeids-
plasser. Vi må vise folk at
vi duger til noe i praksis for
deres saker. YLI har i gang
kampanjer på å bygge YLI-
grupper. YLI-grupper på
skolene skal ved siden av elev-
rådsarbeidet spesielt jobbe med
YLI saker. Slike YLI grupper
kan jobbe bedre og mer effek-
tivt, og står friere i forhold
til skoleledelsen etc. enn et
elevråd kan gjøre. Gruppene
vil også bestå av en del akti-
vister som bedre kan ta initia-
tiv til forskjellig arbeid,
aksjoner, diskusjoner, osv.
Yli-gruppene på arbeidsplas-
sene skal organisere lærlin-
gene. Gruppene bør til-
sluttes både klubben (fagfore-
niga) på arbeidsplassen og
YLI. Lærlingenes interes-
sekamp må gå gjennom fag-
bevegelsen. YLI-grupper
på arbeidsplassene vil være
en stor styrke og et stort
framskritt for lærlingene,
fordi denne gruppa spesielt
er prega av oppsplitting.
Den første oppgaven må være
å sette i gang slike grupper.
(Ellers selvsagt jobbe gjen-
nom elevrådene der de virker
brå). Yrkesskoleelevenes og
lærlingenes er kanskje vansk-
elige å aktivisere. Men erfa-
ringene viser at bare man fin-
ner fram til de riktige lokale
kravene så går det. Det kan
være alt fra dårlig mat på
kantina til kamp for hybler og
stipender. YLI's viktigste
landsomfattende kampsaker
er nevnt et annet sted her i
bladet.

Jeg kan ikke ta så mye med
og så detaljert om arbeids-
måter og oppgaver her, men
ved henvendelse til YLI i
Oslo kan dere få aviser, mat-
riell og opplysninger som
trengs. Det som altså er
viktig nå er at ml-erne rundt
om gjør noe. Vi mangler kon-

Arbeidet i YLI, fortsettelse

takter mange steder og for at vi som jobber i sentralstyret i Oslo skal ha en viss oversikt over hvor vi har folk er det nødvendig at dere melder dere inn i YLI som enkeltpersoner!

(Yrkesskoleelever kan også være enkeltmedlemmer selv om de er kollektivt medlem gjennom elevråd). Bare det å få inn navn til aktive folk vil være en enorm styrke.

YLI's landsmøte 1974.

YLI skal snart ha landsmøte. Landsmøtet skal være 22-23 februar-74. Her er det viktig at det møter mye m-lere! De som møter er 2 representanter fra hver skole. De velges av elevråd. Så mange som mulig bør derfor prøve å bli valgt som landsmøtedelegat. I tillegg til dettemøter 1 fra hvert distriktutvalg. Ide fylker det ennå ikke er distriktutvalg bør derfor m-lerne ta ledelsen. Dette er jo ikke bare viktig på grunn av landsmøtet, men har mye å si for arbeidet gjennom resten av året. Lærlingene blir representert gjennom 2 lærlinger som skal velges i hvert fylke. Det er svært få fylker vi ennå har lærlingekontakter i, og dette betyr at bare noen melder seg, så er det store muligheter for å kunne bli delegat.

Landsmøtet pleier å være det møtet hvor den politiske kampen viser seg. Om ikke SFU, KU har gjort så mye før, så vil de iallfall prøve seg her.

Da er det nødvendig at vi er sterke. Landsmøtet er også der hvor linjer og arbeidsprogram blir vedtatt. I de forskjellige debattene trengs folk som kan snakke for de riktige sakene. Det som vil bli tatt opp på møtet er: Schönbergsutvalget/ gymnasloven (de nye skolereformene), lån/stipend/hybler, lærebøkene, lærlingesaker, forholdet til LO og i tillegg lovendringer og valg av nytt styre.

Fram til landsmøtet og valg av landsmøtedelegater må derfor m-lere rundt om vise seg litt i terrenget. Ta del i interessekampen og skaffe seg tillit. I det hele jobbe slik at det er mulig å bli valgt!

KRITIKK

I forbindelse med aksjonene mot 30 timers uke igymnasen 1. nov. har vi endel kritikk av sentralstyret. I forberedelsene til streik 1. nov. var gymnaslaga helt overlatt til seg sjøl. Det blei ikke kjørt ut ekstern propaganda fra sentralt hold som kunne hjelpe laga. Heller ikke fikk laga råd og hjelp til å gjennomføre vellykkede aksjoner og trekke opp linjer og perspektiver for kampen. Først noen få dager før 1. nov. kom et sentralt skriv, som forøvrig ikke var godkjent av sentralstyret.

Etter at forhandlingene mellom lektorlaget og KUD førte til enighet, kommer så et enstemmig vedtak fra sentralutvalget i NGS om å avblåse streikeaksjonene. I nr. 40 av Klassekampen beklager Rød Ungdoms representant i sentralutvalget vedtaket hun sjøl var med på. I samme nr. sier arbeidsutvalget i Rød Ungdom at det var ikke noen grunn til å avblåse streiken. Vi mener sentralstyret Rød Ungdom har vist alvorlige tegn til liberalisme.

Før det første hvorfor fikk ikke gymnaslaga hjelp (i tide)? I det sentralskrivet som kom til laga advares det mot taktiske utspill fra KUD. Likevel går Rød Ungdoms representant i NGS først mot streik. Hvordan kunne slikt skje? Hvor sto sentralstyret? Blei det handlet på tvers av sentralstyrets linjer, eller hadde ikke sentralstyret noen linje?

I Klassekampen nr. 40 blir NGS kritisert for halehengspolitikk overfor elevbevegelsen. Ganske riktig. Men i denne saken mener vi at det ikke bare var NGS som førte en halehengspolitikk, men også sentralstyret i Rød Ungdom.

"Gymnaslag på Østlandet".

SVAR til gymnaslag på Østlandet.

Kamerater!

Vi er langt på vei enige med kritikken. Da Gjerde kom med utspillet sitt like før 1. nov. greip ikke Sentralstyret ledelsen massenes kamp i tide. Vi trodde NGS ville opprettholde streiken. Saka er tatt opp på siste sentralstyremøte og karakterisert som en høyrefeil

(stole på opportunistene)

Feilen blei raskt rette opp igjen med kraftige reaksjoner på avblåsning av streiken, intenst arbeid for å holde aksjonen 1. nov. likevel og press på NGS for å lage nye

steik 20. nov.

Sjøl om sentralstyret gjorde denne alvorlige feilen og noen medlemmer blindt fulgte NGS' avblåsning, mener vi det er helt rett av oss og kritisere SFU for deres linje. Rød Ungdom klarte raskt å korrigere enkelmis-tak før 1. nov., gjorde sjøl-kritikk og kjempet desto hardere for nye aksjoner.

Opportunistene avblåste en riktig aksjon, forsvare den politisk og driver t.o.m. med strikebryteri- noe en kommunist aldri ville gjort. Det er grunnleggende forskjell på opportunistene og m-leres handlinger i denne saka. Det er ikke slik at SFU gjorde samme feil som oss bare litt større, og at vi derfor ikke har grunnlag for å kritisere.

Så til å oppklare noen faktiske forhold:

1. Medlemmer av Rød Ungdom i NGS stemte for å utsette streiken på SU-møtet. Sentralstyret var da ikke inne på saka. Vi hadde ikke diskutert den. Hun handlet derfor ut fra egne vurderinger som hun raskt forstod var feilaktige og tok sjøl-kritikk i KK. Hun og vi bør kritiseres for at vi ikke greip alvorset i situasjonen og diskuterte med en gang Bjartmar kom med lureriet. Kameraten bør roses for

konsekvent å stå på riktige linjer i et sentralstyre fullt av opportunistene.

2. At skrevet ikke var godkjent av sentralstyre betyr bare at det ikke var godkjent i detalj. Men det var utarbeida på oppdrag av sentralstyret og må ses på som hjelp til laga fra sentralstyret.

3. Hva blei gjort for å hjelpe laga? Det er feil å laga var helt overlatt til seg sjøl i forberedelsene til streik. I KK nr. 38 sto 2 artikler på 2. side Når sånt står i KK må det oppfattes som intern propaganda også: "Varsko, det blir streik- det er kommunistenes ansvar!"

En i Sentralstyret

INN I MILITÆRET!

Det begynner å bli lenge siden vi gikk over fra politisk militærnekting til politisk militærtjeneste. To ting gjorde det nødvendig: Først, det er til en hver tid 27 000 hankjønnsungdommer i det militære. Kjentegnet på de fleste av disse er at de brenner av lyst til å gjøre opprør mot den daglige undertrykkinga. -Mot alle mulige slags nedverdiggende forhold. Aksjonen soldat 73 blei vedtatt i nesten alle leire i Nordnorge etter forholdsvis grundige diskusjoner. Ei kronerulling blei gjennomført med nesten fullstendig oppslutning i noen av de største leirene. Alt dette uten at

ledelsen fikk vite noen ting. Flere tusen soldater i Nord-Norge hadde altså deltatt mer eller mindre aktivt i noe de visste var illegalt uten at befalet fikk snusen i hva som foregikk. Dette mener jeg sier mye om kampånden og samholdet blant soldatene.

Siden da har det vært flere større og mindre aksjoner (Steinsjø) I disse dager er det en aksjon for oftere hjemreiser (flyaksjonen) med 100% oppslutning i Nord-Norge.

Overalt og hele tida er det kommunister og andre progressive som har gått i spis

-sen. Dette til tross for at en del progressive alltid har vært usannsynlig flinke til å vri seg unna militærtjenesten. "I militæret er det så mange, hvorfor akkurat meg"-innstillinga, må forandres om vi skal fylle krava soldatkampen stiller. Om hele Rød Ungdom så det som sin oppgave å gå inn i militæret for å drive politikk, ville det, for å sitere forsvarsledelsen "skape skremmende perspektiver!"

Se det som en interessant og morsom politisk oppgave og ikke som en tung plikt. De som går inn, viser ofte en forbløffende evne til å komme seg inn på kontorer i Oslo og andre steder hvor de ikke kan fungere. Den delen som hverken har dimma eller snodd seg unna, er det som har stått i spissen for alt som har skjedd på moen i de siste åra.

I dag har vi mange medlemmer. Hva ville vi ikke kunne utrette hvis de fleste av hankjønn gikk ut. Jentenes oppgave må bli å sørge for at det skjer.

Til sist den andre grunnen for å gå ut: Natoøvelser mot folket, saka mot Narve Tr... og Chile minner oss om det vi alltid har visst: Militæret er et voldsapparat i herskerklassens hender. Det vil bli brukt mot folket når det er nødvendig. Vår oppgave på litt lengre sikt, vil bli å sørge for at ingen soldat peker gal vei med geværet.

RØD UNGDOM!

Da vi skiftet navn til Rød Ungdom, ble det sagt at dette navnet ikke skulle forkortes. Vi skulle slippe navn som NKU(M-L) og lignende. Likevel ser jeg stadig forkortelsene RU. Dette irriterer meg!

Knut
Finnmark.

KVINNEFRONTENS LANDSMØTE

KVINNEFRONTEN HAR
LANDSMØTE I FEBRUAR.

I året som er gått har "kvinnesak" hatt et fantastisk opp-sving. Kvinnefronten har vokst som en flodbølge innafor dette oppsvinget, og fått masse medlemmer siden forrige lands-møte. Innafor fronten foregår det mange fine og viktige politiske diskusjoner, og det er sjølsagt at vi trenger en stor og slagkraftig kvinnefront. (Vi utgjør tross alt halvparten av befolkninga.) Landsmøtet 2. og 3. februar blir derfor uhyre viktig.

HVA SKJER PÅ LANDSMØTET?

-For det første skal plattformen vedtas. Et arbeidsprogram skal være et middel til å gi fronten en retning, d.v.s. gi folk ideer om hvilken vei kvinnefronten må gå. Det stiller oss ovenfor en del spørsmål: Innafor fronten er det i dag folk som mener at fronten skal ha en sosialistisk plattform, men vil ikke det gjøre fronten til et radikalt kvinneparti? Er kjønnsroller eller materiell undertrykking kjerna i kvinneundertrykkinga? (stikkord: reservarme på arbeidsmarkedet, hva innebærer det at kvinner er dåbbelt undertrykket o.s.v.)

På landsmøtet blir det også diskusjon om organisasjonsstrukturen. Det kommer i dag

strømmninger fra nyfeministene som heter "flat struktur" som betyr ultrademokratisme. Feministenes ideologi bygger på frigjøring av enkeltindividet, istedenfor på kvinnes felles kamp. Det legges derfor stor vekt på organisasjonsformen, og de mener at ledelse og sentralt grep er mannens organ -isering o.s.v. Det er viktig at vi går mot disse ideene samtidig som vi gjør fronten levende og demokratisk.

Vidre skal spørsmålet om rotasjon av landsutvalget diskuteres. Også her må vi stille en del spørsmål: Er det lurt at kvinnefronten skifter adresse hvert år? eller at det aldri er direkte kontinuitet i ledelsen, slik at den nye ledelsen alltid risikerer å gjøre den gamles feil om igjen? Kan vi ikke heller unngå sentralisering ved å deligere oppgavene og bygge opp sterke fylkesledelser? Er det lurt å legge ledelsen vekk fra der hvor andre organisasjoner har sin ledelse og der hvor NRK og de største avisene holder til.

DELEGATER

(Det er for seint å melde på delegater nå)
Delegatene møter på landsmøte med en stemme. Det er derfor viktig å diskutere mye i gruppa med sikte på å bli enige i politikken, slik at delegatene kan representere gruppas syn. (eventuelt reise med bundet mandat)

Min mening er at Alle som jobber i kvinnefronten burde se arbeidet fram til landsmøtet som sin hoved oppgave. Dere må diskutere våre prinsipper og ideer i gruppa og jobbe for å fremme vårt syn. Ta kontakt med AKP-jenter hvis mulig.
FRAM FOR ET BRA LANDSMØTE

Kvinnefronter
i Oslo

Å SELGE UREDD!

For det første: gjør Uredd-navnet kjent. Dere kan for eksempel anmelde Uredd i lokalavisa. (Legg da først og fremst vekt på at Uredd er en ungdomsskoleavis, ikke en ungdomsskoleavis. Det er jo litt viktig at avisa tar anmeldelsen inn også. Hvis det fins et fritidssenter eller andre samlingssteder i nærheten, kan dere for eks. lime opp forsida på en papplakat, skrive noen få ord om innholdet, og henge opp plakaten der. Eller dere kan bruke noen kvelder på å lage en stand, i fine farger for eks., og bruke den i byen lørdag formiddag når skolen har fri. Sist lørdag fikk vi solgt minst 20 aviser i timen på denne måten. Aviser er veldig lett å selge. I hvertfall hvis du husker på å spørre om de skal ha UNGDOMSSKOLEAVISA UREDD. Hvis du bare sier UREDD eller avisa til Rød Ungdom, blir ikke ungdomsskoleelever så interesserte.

Ungdomsskoleelever
Telemark.

Ny ungdoms- skoleavis

UREDD er navnet på den såvidt jeg vet eneste landsomfattende avis som utgis av — og for — ungdomsskoleelever. Uredd skal komme med 6 nummer i året, men foreløpig har bare 2 nummer sett dagens lys. Innholdet er vidtomfattende, fra kryss-

ord og vitser til lettest innføring i aktuelle samfunnsproblemer. En artikkel kalt «Hysj-hysj» handler om jentenes første menstruasjon, og novellen «15 år og gravid» tar for seg abortspørsmålet. Utgiverne legger ikke skjul på sitt standpunkt i en artikkel om Chile.

Men fremfor alt tar Uredd opp emner som ungdomsskoleelever direkte er interessert i, såsom fritidsproblemer, prøver og karakterer, film, tegneserie, musikk og sport. De er det også blitt plass til i denne interessante trykksaken Rød Ungdom har utgitt. Faktisk det beste fra den kanten foreløpig.

Erik & Kristian,
9. kl. v. Asen U-sk

BERETNING?

"TA LÆRDOM AV FORTIDAS
FEIL, UNNGÅ FEIL I FRAM-
TIDA" (MAO)
TRENGER VI EI BERETNING?

For oss eldre medlemmer har utviklinga i SUF(m-l)/Rød Ungdom vært så rask de siste 2 åra at vi knapt har fått tid til å sette oss ned å vurdere hva som egentlig har skjedd. Jeg bladde i noen gamle num-mer av Bolsjevik for et par dager siden og fant ut at nå var det kanskje på tide å ta det litt mere med ro og oppsummere hva som har skjedd på godt og ondt.

Jeg skal i den sammenhengen peke på noen spørsmål som jeg har lyst til å få svar på fra rette instanser.

1) På SUF(m-l)s annen kon-
gress høsten 71, gikk start-
skuddet for omdanninga av org-
anisasjonen til et virkelig kom-
unistisk ungdomsforbund. Det
blei da pekt på nødvendigheten
av å utvikle lokale lagsaviser
slik at vi kunne tillemppe pol-
itikken på lokale forhold. Flere
nummer av Bolsjevik inneholdt
rettledning og diskusjon om lags-
avisene og deres oppgave. De
fleste bolig- og skolelag begynte
å utgi sin egen avis. I dag fins
det knapt en lokal lagsavis i
hele landet. Hvorfor ikke?
Hvorfor har ikke sentrale or-
ganer tatt initiativ til å oppsum-
mere og vidreføre debatten om
lagsaviser? Jeg tror det er viktig
å starte med lagsaviser igjen,
i første omgang kanskje i stor-
lagets regi.

2) I begynnelsen av 72, blei det
satt i gang en rekruteringskamp-
anje for å fordoble medlemstallet
i SUF(m-l). Denne kampanjen
blei aldri skikkelig oppsummert.
Vidre kjørte sentralkomiteen
ut ei linje om 4-bobbling av med-
lemstallet før 3.kongress(neste
landsmøte). Da skulle 30% av
medlemmene være ungdomsskole-
elever.

I mellomtida har vi hatt en eks-
traordinær kongress med valg av
et nytt sentralstyre. Det er natur-
lig å spørre: Gjelder denne mål-
settinga fremdeles? Hvor langt
har vi eventuelt kommet med å
oppfylle den? Hvorfor har da
utforminga av en politikk for
ungdomsskolen liggi så langt
nede-omtrent ikke blitt disk-
utert?

3) Det blir nå oppsummert at
omdanninga har ført med seg
gode og dårlige sider. De gode
sidene er at vi har fått med
oss flere medlemmer, har en
arbeidsstil som er tilpassa
ungdommens behov, har ut-
bygd røde miljøer osv. Men
samtidig mangler vi de egen-
skapene som kjennetegnet
gamle SUF(m-l), hard fostring,
skolering, hard interessekamp,
offervilje, systematikk osv.
Vi må kombinere de to linjene
i arbeidet-lære av det som var
bra i gamle dager og det som
er bra etter omdanninga. Men
da må vi se helheten i utviklinga.
Nå er det for mange løse tråder
som ender i ingenting. På tide
med ei beretning?

To veteraner
og dobbeltmedlemmer
i Oslo.

VIETNAM

Er det fred i Vietnam? Dessver-
re tror jeg mange progressive
tror nettopp dette.
La oss slå fast: USA-imperial-
ismen er på ingen mate ute av
Vietnam. Saigonregime blir
fortsatt opprettholdt av USA.

TENN ET LYS FOR VIDAR- ÅSEN.

Som de fleste sikkert veit,
har russn hatt en "tenn et lys
for Vidaråsen"-aksjon gående.
Vidaråsen er et hjem for hand-
ikapede.

De fleste m-lére har forhåpent-
ligvis boykotta, og det er vel
og bra, men jeg mener noe
mer bør gjøres i denne sam-
menheng. Vidaråsen blir feid
vekk fra budsjettet fordi

"snille" 3. gymnasiaster saml-
er inn penger. Det er klart at
folk på vidaråsen skal ha pen-
ger, men det er absolutt ikke
måten de skal ha det på. Argu-
mentene til de reaksjonære
går ut på at Vidaråsen ikke
vil ha penger fra staten for da
kan de ikke drive det som de
sjøl vil. Det er greit nok, men
da må vi stille det som et krav
at disse folka får så store be-
vilgninger at de kan drive det
som de sjøl vil. Sjøl om de er
handikappede har de like store
rettigheter som oss.

Jeg mener at alle vi som går
i annen gym. nå, bør komme
med et alternativ, -en aksjon
neste år for å presse staten
til å betale de summene som
er nødvendig for å drive stedet.
Vi hjelper ikke Vidaråsen hvis
de må basere seg på private
tiltak.

Jeg håper at gymnaslaga rundt
omkring vil ta opp dette. Det
er et helt år til neste gang, men
erfaring viser at den tida trengs.

Gunn,
2. gymnasiast.

De har ikke mindre enn 20 000
militære rådgivere stasjonert
i Sør-Vietnam. Fremdeles sen-
des store våpenleveranser til
Saigonstyrkene, som på sin side
er blitt istand til å trappe opp
militære aksjoner enormt.
Opptil 30 bataljoner blir mo-
bilisert av gangen. Samtidig
er det Sør-Vietnamesiske
folkets demokratiske rettig-
heter blitt færre og færre.
Folk som prøver å forlate de
Saigon-kotrollerte områdene
blir bskutt. Driver en med anti-
Thieu-propaganda, blir en ar-
restert. Fremdeles sitter minst
200 000 politiske fanger innesper-
ret.

Solidaritetskomiteen må styrkes.
Vi vil starte en medlemsvervings-
og økonomikampanje, som tren-
ger Rød Ungdoms støtte. "For
Vietnam" og medlemsskap kos-
ter hver kr. 15 i året. Ta Viet-
namarbeidet alvorlig!

HVORDAN FÅ OPP GLØDEN?

FALLER MEDLEMMENE FRA FORSVINNER ENTUSIASMEN LEI AV TRØTTE MØTER????? DISSE PROBLEMENE HADDE VI I LAGET VÅRT OG KOM TIL AT DET VAR FIRE KON-KRETE MÅNGLER VI BURDE BØTE PÅ::

- 1 Politiske diskusjoner
- 2 Det er ikke gøy å være medlem av Rød Ungdom

3 Medlemmene var lite sam-mensveisa og så hverandre bare på møtene.

4 Vi så ikke resultater av arbeidet vi gjorde.

BEGRUNNELSE OG KOMMENTAR

1 De politiske diskusjonene er viktige. For det første gir de oss innsikt i og forståelse for forskjellige problemstillinger, og en forstår teori bedre etter å ha diskutert den med andre. En del har sikkert opplevd at de etter å ha brukt et argument ei tid, først har forstått sakas virkelige kjørne etter å ha diskutert grundig med andre kamerater. Dessuten kan klare seg bedre i diskusjon med 'andre' folk, og begynner seg ut på flere. Og ikke minst, diskusjonen og forståelsen skaper den gløden som... osv. Det er jo så mye å diskutere. HVOR SKAL EN BEGYNNE?

Her er de lokale forholda av-
gjørende, laget bør diskutere det de er usikre på eller vet lite om. Her hos oss veksler vi mellom teoretiske diskusjoner og diskusjoner om aktuelle begivenheter. Hvis dere har anledning, er det lurt å holde ei innleiing for og ei motinnleiing, slik at en vender seg til å møte mot standernes argumenter.

2 en stund var alle møtene våre kjedelige. Vi prata bare om praktiske saker, (hvor mange løpeseddelar vi skulle trykke.) uten å prate om den politiske nødvendigheten av å løse problemene. Mye av dette tar nå styrene seg av.

Nå driver vi også konkret skapende arbeid.

a) AVISGRUPPA utgir en 10-siders stensilert, lokal ungdomsavis. Denne er lettere å selge enn RG, og vi tror ikke dette er bare fordi RG har et, for de fleste, lite inviterende navn. Folk er jamnt over mer interessert i et blad som er av og for lokal ungdom.

b) den andre gruppa vår er ei plakatgruppe. Denne består både av medlemmer og sympatisører. Vi lager plakater, ikke bare mobiliseringsplakater til møter, men andre forskjellige ting.

Plakatgruppa har laga en åttekantstand og åtte avtafbare plakater om: skolen, klasse-skillet, demokrati, profittmakt, sosialisme/kommunisme, lagets arbeid, imperialismen og revolusjon.

Vi har også laga en kjøp-Rød Ungdom-avis-stand, og en Uredd plakat til fritidsklubben.

Til pkt. 3 om lagsfellesskap. Dette har vi retta ved å dra på hyttetur iblant. Dessuten hender det at vi samler en gjeng på lørdagene for å gå i byen og selge aviser. Etterpå stikker vi hjem til en av oss på tesøl og svidde vaffer.

Til pkt. 4. Dette kommer etter -hvert, vi garanterer hvis dere følger våre gode råd for trivsel og velvære. Full returrett.

Klara Klok
Østlandsby

Innlegget er noe forkorta.
red.

Slik lager dere 8-siders stand.

